

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת
לך - לך

להישאר אותו אדם!

בית מלון של חמישה כוכבים ששם ודאי לא יסכימו לארח אותו ועוד עם הסכם כזה שהתשלום יבוא מאוחר יותר... וכאשר הוא חוזר ממצרים, אומר רש"י שלן באותן אכסניות. למרות שעכשיו יכול הוא לבחור במלונות יוקרתיים, הוא לן באותם כוכים..."

מכאן למדו חז"ל שלא ישנה אדם מאכסניה שלו שלא ירגיל עצמו לתפנוקים ומעדנים.

ישנם כאלה שלאחר שעולים לגדולה הם כבר לא אותם אנשים, כל דבר הכי קטן שלא מוצא חן בעיניהם כבר מקפיץ ומרגיז אותם הם ממש יוצאים מהכלים, מה שלא היה לפני שעלו לגדולה. ועל כך אמרו חז"ל תזכור תמיד להישאר אותו אדם צנוע עניו וישר כמו שהיית לפני שעלית לגדולה...

וכמו שמסופר על ר' אברהם יפה'ן ור' יעקב גלינסקי שהלכו במוצאי שבת אל הסטייפלר זצ"ל, והנה מצאוהו בעיצומה של סעודת "מלווה מלכה" אוכל שיירי חלה, זנב דג מלוח וכוס מים.

ראה כך ראש הישיבה ואמר "הסטייפלר הוא אותו סטייפלר כמו לפני שלושים שנה, הוא לא שינה מהאכסניה שלו..."

אז נכון שהיום לא מבקשים מהאדם להישאר כמו שהיה לפני שלושים וארבעים שנה, רוצה אתה ליהנות מהחיים, תהנה. אך מדוע פתאום האדם נהיה אחר, וכשמישהו רק 'דורך לו על היבלת' הוא מתנפח כמו בלון...

אכן כאשר האדם נשאר בכל מצב כמו שהיה תמיד, זוהי דרגתו ומעלתו הגדולה, אין הוא מסתחרר משליטה, כסף וכבוד, ואדרבה אנשים יאהבו לשהות במחיצתו.

כאשר נתבונן על אנשים שנשארים צנועים בכל מצב, נראה שאין הם יחשדו בזולת שבאים לקחת ולנצל את כספם וכבודם לטובתם האישית, ובמילים אחרות חייהם הרבה יותר טובים ומאושרים...

יהי רצון שנזכה להישאר בכל מצב ישרים ותמימים ולזכור תמיד מי "מגביה שפלים עד מרום"...

"וירד מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ" [י"ב י']

אברהם אבינו היה צריך לרדת למצרים עקב הרעב הכבד. בדרך למצרים הוא לן באכסניות מזדמנות ומכיוון שלא היה לו כסף לשלם, התארח בהקפה. לאחר שהגיעו אל פרעה והוא עשק את שרה אמנו, ה' שלח לו נגעים גדולים והוא שילח אותם עם פיצוי נדיב במיוחד כי המלך, כמו שנאמר "ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב וילך למסעיו".

כותב רש"י: לאחר שחזר ממצרים, לן באותן אכסניות שהיה בדרך ירידתו למצרים.

מסביר הרב גלינסקי זצ"ל - כאשר יש רעב בארץ ולאנשים אין מה לאכול, אם יבוא אדם לבית מלון חמישה כוכבים שיש שם אוכל בשפע רב ויאמר להם 'אין לי מה לשלם, אם לכשירצה ה' ירחיב לי, איני יודע האם ומתי, אז אשלם' ודאי כולם יראו לו את הדרך החוצה - אם אין לך כסף, למה בחרת את המקום הכי יקר...?

וכמו אדם שבא אל הפרופסור, כי כואב לו. ושם הפרופסור יושב ומאבחן, מושיט לו מרשם ואומר לו "שמונה מאות דולר". אומר אותו אדם לפרופסור "אין לי!"

הפרופסור נמצא עדיין בהלם הראשוני ושואל "מה פרוש אין לי?" והוא משיב לפרופסור "אין לי. אין פשוט מזה!" אומר לו הפרופסור "טוב, לא נעשה מזה עסק, תן חמש מאות דולר. אנשים ממתנינים בתור..." אך האיש ממשיך עם אותו פזמון "אין לי!" אומר לו הפרופסור "טוב, תן ארבע מאות דולר, זה חצי מחיר ודי".

אך האיש מזלזל ואומר "אומרים שהפרופסורים חכמים, עברית בסיסית אתה לא מבין?... אין לי!!"

מתעשת הפרופסור "בוא נשמע מה כן יש לך" והלה משיב לו "אין לי כלום".

שואל הפרופסור "אני לא מבין. כשאינן כסף הולכים לקופת חולים, לא לפרופסורים!?"

הסביר האיש "אבא שלי אומר - שכאשר מדובר בבריאות לא מסתכלים על הכסף"---

ממשיך הרב גלינסקי ואומר "ודאי שאברהם אבינו מראש בחר באכסניה פשוטה שתסכים לארח אותו למרות שאין לו כסף, והוא יפרע את חובו בהמשך. הוא לא חיפש

שבת שלום ומבורך!!!

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111 (ע"י זיהוי קולי)

ארכיבת הספרים:
"מתיקות ועריבות התורה"
052-7151420

"אור החיים" הקדוש על הפרשה

אביו שזה הדבר הכי קשה, לא היה יכול לקבל שכר על כך שיצא ממולדתו ומארצו ששם הניסיון קל יותר. עוד ציווה הקב"ה את אברהם לצאת לבד ללא משפחתו, אך לוט רצה ללכת עמו ולא ידע אברהם אבינו כיצד להיפטר ממנו וחיכה להזדמנות הראשונה להרחיקו מעליו. ואכן כאשר היה ריב בין רועי לוט לבין רועי אברהם אבינו, מיד הציע אברהם להיפרד מלוט ומיד לאחר מכן הקב"ה הראה לו את הארץ המובטחת. **הרי לנו שפעמים בשביל לזכות לדברים טובים, על האדם לשנות כיוון, לעשות מסירות נפש למען ה' יתברך ולהתנתק לגמרי מכל עברו ואז זוכה לדברים הרבה...**

"ויאמר ה' אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך" [י"ב, א']

שואל ה"אור החיים" הקדוש - כאשר אברהם אבינו יוצא מארצו, ממילא הוא יוצא מהמולדת שלו וגם מבית אביו, למה היה צריך הקב"ה לפרט גם מארצו גם ממולדתו וגם מבית אביו?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - הקב"ה רצה לתת לאברהם אבינו שכר על כל פרט ופרט, ואינו דומה הצער כאשר האדם יוצא מארצו למי שיוצא מהמולדת שלו שהצער שם גדול יותר. ואינו דומה הצער למי שיוצא מבית אביו לצער של מי שיוצא מהמולדת שלו. ואם היה הקב"ה מצווה אותו ישר לצאת מבית

פניני האלשיך הקדוש בתוך הפרשה

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א.

ולזרעו אין גבול כי "שא נא עיניך וראה...לך אתננה ולזרעך עד עולם" כלומר ברגע שיכנסו בניך לארץ ישראל בזמן יהושע הרי אני נותן להם את הארץ לצמיתות, ואין זה תלוי אלא בהם.

ואומנם זהו מצד הבחירה שיזכו לכך במעשיהם, אך יודע אני מעכשיו כי "ושמתי את זרעך כעפר הארץ" שסופו של דבר יהיו בגלויות למרמש כעפר, ואך גם מובטח לך שיהיו כעפר שלא יכלו, ובסופו של דבר מבטיחך אני "אשר אם יוכל איש למנות גם זרעך ימנה" שיזכו לברכה של ריבוי עצום שלא ימד ולא יספר זה בבית שלישי, וגם "כי לך אתננה" שיחד איתם תהיה אתה יורשה. ולכך זימן ה' מיד מלחמת ארבעת המלכים הרמזים לארבעה גלויות כדי שיראה אברהם איך הוא ואליעזר מפילים ארבעה מלכים גדולים כאלה, וכן יהיה לעתיד.

"שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם...כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם. ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות...קום התהלך בארץ...כי לך אתננה"

מביא האלשיך הקדוש שאמרו רבותינו על פסוקים אלו מצד אחד מה עפר ממלא את כל העולם כך זרעך, ומצד שני מה עפר דייש (שדשין עליו) לכל באי עולם כך זרעך דייש למלכויות, וכן מה עפר אינו כלה כך זרעך וכו'. ולכאורה לא מובן שבא הקב"ה לבשר את אברהם במילי נחמה על זרעו ותוך כדי מצערו שזרעו יהיה למרמש תחת המלכויות?

ומסביר שבא הקב"ה לומר לאברהם כי בהבטחת הארץ שהוא נותן לו

מעשה שהיה...

מסופר על בחור ישיבה ששאל את הרב שטיינמן זצ"ל - לעיתים הוא בירידה רוחנית והוא מרגיש שזו צביעות להיות לבוש כבן תורה? **השיב לו הרב** "בני ישראל במצרים היו במ"ט שערי טומאה ועבדו עבודה זרה ובכל אופן על דבר אחד לא ויתרו - על החיצוניות של יהודי, חז"ל מגלים לנו שזה מה שעזר ושמר שנשארו יהודים ולא נטמעו לגמרי, רק כך היה שייך להוציאם ממצרים. **אף אתה תזכור** לכל אדם יש רגעי נפילה וחולשה אך בזה לא איבדת את דרגתך, זו נפילה ובעז"ה הנפילה תחלוף ותחזור לעצמך ולמעלתך האמיתית. אולם ברגע שאתה משנה את הלבוש, הראית סימן כניעה והשלמה עם המצב והפכת את הנפילה למציאות שיותר קשה לצאת ממנה..." **המשך הרב ואמר** "הגמרא בסנהדרין דף צב אומרת - תני דבי ר' אליעזר בן יעקב אפילו בשעת הסכנה לא ישנה אדם את עצמו מן הרבנות שלו שהרי חנניה מישאל ועזריה היו לבושים בגדי תפארת כשהושלכו לכבשן, הרי לנו שאל ישנה האדם ולא ייראה מבוהל ומפחד ומתבייש שונאיו מפניו..." **מכאן שהאדם צריך להעריך את עצמו ולא להרגיש שפל ואדרבה לא ישנה מלבושו גם כאשר הוא בירידה...**

בסייעתא דשמיא! יצא לאור - חלק ב'

פניני האור החיים הקדוש

קונטרס - בזכות נשים צדקניות

יחיד! יחיד!

לפרטים: 052-7151420

ניתן להשיג את הספר בכל - פז

אמריקא וציונות הגדולה - לא רק העסקה והוספה זה פשוט צריך לחיות!!

פנינים ממוז"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" חלק א'

חלק א'
"יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר, יהי ביתך פתוח לרוחה, ויהיו עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האשה. באשתו אמרו קל וחמר באשת חברו. מכאן אמרו חכמים, כל זמן שאדם מרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו ובוטל מדברי תורה, וסופו יורש גיהנם"
שואל בעל ה"זרע שמשון" - מה ההקשר בין תחילת דברי המשנה שצריך שעניים יהיו בני ביתו לבין כך ש"אל תרבה שיחה עם האישה"?
עוד קשה התנא מדגיש "מכאן אמרו.. אל תרבה שיחה"

חלק א'
היה לתנא לומר ואמרו חכמים.. בלי לומר "מכאן אמרו" שהרי יש כאן רק נתינת טעם ואין כאן הוספה של כלום?
מסביר הרב - שהגמ' בבא בתרא ז: אומרת שגם כאשר האדם עושה פתח לביתו צריך שהפתח יהיה באופן שעני יוכל להיכנס ללא המתנה כלל.
עכשיו נבין את מה שאמר התנא באבות, "יהי ביתך פתוח לרווחה" וכל אדם עני יוכל להיכנס, ואדרבה העניים יהיו בני ביתך ועיקר המצווה היא לתת להם צדקה ולפייסם שהמפייס שכרו מרובה שמקבל אחד עשר ברכות יותר מהנותן שמקבל רק שש ברכות. המשך שבוע הבא...

יהי רצון שזכותו של בעל ה"זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לברכה והצלחה בכל העניינים.

ניתן לקבל את העלון במייל - 7151420@gmail.com

לתרומות ניתן לפנות לפז - 052-7151420

לשאלות דחופות בתלכת ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
שעות התענה: בימים א' - ה' מחשעה 18:45 עד 19:45